

Молодий Комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання
XX

№ 98 [2670].

ЧЕТВЕР,

16

СЕРПНЯ
1979 РОКУ.

Газета виходить
з 1939 року

Ціна
2 коп.

ДО ЗВІТІВ І ВИБОРІВ У КОМСОМОЛІ

ЗА РІШЕННЯМ ГОЛОВНИХ ЗБОРІВ

А. ПЕРЕВОЗНИК,
другий секретар обкому комсомолу.

ЦК ВЛКСМ постановою «Про проведення звітів і виборів у комсомольських організаціях країни» чітко визначив завдання на період звітно-виборчої кампанії нинішнього року. В постанові підкреслено важливість глибоко і всебічно проаналізувати діяльність комсомольських організацій по виконанню історичних рішень XXV з'їзду КПРС, XVIII з'їзду ВЛКСМ, положень і висновків, викладених у виступах Генерального секретаря ЦК КПРС, Голови Президії Верховної Ради СРСР товариша Л. І. Брежнєва.

Готуючись до головних зборів року спочатку в групах, потім у комсомольських організаціях, до звітно-виборчих конференцій, комітети комсомолу області повинні зосередити увагу на позитивній комплексній підході до комуністичного виховання молоді, вмінні вести всю виховну роботу на міцній організаційній основі, на мобілізації зусиль юнаків і дівчат на гідну зустріч 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна (саме цій знаменній даті кожен комуністичний колектив старався присвятити свої трудові досягнення, успіхи в навчанні і громадській діяльності).

За звітний період на заводах і фабриках, будівельних майлянцях, у господарствах області набуло великого поширення соціалістичне змагання юнаків і дівчат за дострокове виконання планів, намічених XXV з'їздом КПРС, наказів XVIII з'їзду ВЛКСМ, комсомолу області, більш масовою стала участь у Всесоюзному русі «П'ятиріччя ефективності і якості — ентузіазм і творчість молоді». Прикладів цього чимало. Так, комсомольсько-молодіжний колектив ремонтно-механічного цеху № 9 Кіровоградського заводу тракторних гідроагрегатів — ініціатор почину «Нам чотирьох років п'ятиріччя» — до 60-річчя комсомолу України, п'ятиріччя — до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна — свої зобов'язання на чотирьох роках виконав достроково. 22 квітня нинішнього року він уже рапортував про це переможу. А сьогодні на трудовому календарі колективу — травень 1980 року. Та не по комсомольському, вважа-

спорту і сфери обслуговування.

Звітно-виборча кампанія — це не тільки час підбиття підсумків, аналізу зробленого, це й час визначення шляхів дальшого підвищення бойовості комсомольських організацій, посилення їхнього впливу на молоді, зростання активності членів ВЛКСМ. Перелічені завдання актуальні для всіх організацій. І особливо для молодішньої. Саме з таких колективів найчастіше надходять скарги на пудлу, бездіяльність. Забувають про них іноді й місцеві райкоми комсомолу. Так сталося в Петрівському районі. Навчання груп комсоргів тут проходять від випадку до випадку, подорожні працівники райкому рідко бувають в молодіжних організаціях, групах, не подають їм практичної допомоги, не обізані зі станом справ на місцях. У результаті в них осередків комсомольська робота — на низькому рівні. Хто ж, як не райком, зобов'язаний допомогти їм стати організаторами молоді? Бо ж не числом, а діями вимірюється першочисленість.

Правильні висновки мають зробити районні та місцеві комітети комсомолу у звітно-виборчу кампанію з прорахунків Петрівського райкому ЛКСМУ. Головні збори року — не хвилюючий і серйозний екзампн на зрілість, бойовість. Успішне його скінчення залежить не тільки від рівня діяльності, досягнень окремої комсомольської організації, а й від того, настільки зміло, цілеспрямовано керує нею райком комсомолу. Важливу роль тут відіграє добре знання акту, повсякденний зв'язок із ним, правильно спланована робота з ватажками всіх ланок.

Поділовому підготувалися до зборів комсомольські організації Олександрівського, Бобриньського, Олександрівського районів. Напередодні райкомі провели семінари секретарів комсомольських організацій і груп комсоргів, розробили і розіслали в усі первинні рекомендації щодо проведення звітно-виборчих зборів.

У Долішньому райкомі провели співбесіди з усіма із закріпленнями за первинними організаціями на період звітів і виборів працівниками райкому, комсомольськими активістами. Тут заплановано зустрічі із комсомольським резервом району.

На жаль, так по-діловому готуються до звітно-виборчої кампанії не всі. Голованівський, Добровеличківський, Онуфріївський і деякі інші райкоми комсомолу, поки що розкачуються, до початку звітів і виборів вони ма-

(Закінчення на 2-й стор.)

Невідкладні завдання

Відбулася обласна нарада працівників тваринництва, в якій узяли участь перші секретарі міських і райкомів партії, голови райвиконкомів, начальники районних управлінь сільського господарства, керівники і спеціалісти господарств і лану обласних організацій. У доповіді голови виконкому Д. П. Мансименна було підбито підсумки роботи тваринників області за сім місяців року, поставлено завдання по організованому проведенню зимової громадської худоби.

На нараді виступив перший секретар обкому Компартії України М. М. Кобильчак. Він підкреслює, що порятунок досягнутими успіхами у тваринництві є ще немало недоліків та упущень через які область не виконує планів виробництва і продажу державі м'яса, молока, яєць, вовни. Так, у багатьох господарствах екстремально готують норми до згодування: не подібноють, не здобрюють, часто раціони не збалансовано по білку. Керівники середньої ланки ще мало цікавляться наслідками роботи ферми.

Складні погодні умови нинішнього літа, говориться на нараді, дуже позначилися на кормовиробництві. Запаси кормів нині значно менші, ніж у попередні роки. І тому постала необхідність використати всі резерви і можливості, щоб забезпечити громадському стаду сити зимівлю.

Великі завдання стоять і перед молодими працівниками села: треба в короткі строки засилосувати цукоруду, всю гічку цукрових і кормових буряків із сушим цукорудзним бадиллям, заготовити якомога більше трав'яного борошна, гіллячового корму.

«ЗЕЛЕНИМ ЖНИВАМ» —
КОМСОМОЛЬСЬКУ ТУРБОТУ

ТРАВИ ПАХНУТЬ М'ЯТОЮ...

Над селом повисли важкі хмари, і колгоспники полегшено зітхнули: нарешті випаде дощ. Його чекали не тільки хлібороби, а й кормодобувники. Та дощ не пішов... У такій ситуації важко лишатися оптимістом.

— Не вішайте, хлопці, носіє, — сказав на комсомольських зборах заступник голви колгоспу імені Свердлова Іван Лаласєв.

Вони, шість десятків юнаків і дівчат, прийшли на збори з твердим наміром зарадити становищу, порозмірковувати з телятами, як це зробити. І всі зійшлися на одному: виручать дикоростучі трави. Іх чимало в лісосмугах, у заплаві річки... У колгоспі є два агрегати по виготовленню вітамінного трав'яного борошна — цінного корму не тільки для великої рогатої худоби, а й для свиней та інших тварин. Машини полагодили, привели в повну готовність.

Шофер Микола Соломаха, його колега Іван Мамонів, обліковець тракторної бригади Анатолій Мащенко, тракторист Анатолій Твердоступ та їхні товариші вирішили сголосити тваринництво

селек ударною спробою. А вирішено — значить зроблено. Таке правило у комсомольців колгоспу імені Свердлова. Вони згуртувалися в загін по заготівлі кормів, залучили собі на допомогу неспівкову молодь і робітників закипіла. Кожен узяв зобов'язання і прагнув будь-що його виконати. Нині вже можна говорити про деякі результати. Скажімо, комсомольці і молодь колгоспного гаража заготували 213 тонн дикоростучих трав, колгоспів другої тракторної бригади — 160, першої — 120 тонн.

Селек зобов'язання колгоспники виконали. Та є можливість створити міцнішу кормову базу. І вони намагаються використати її, що можливо. Але на молодь чекають і інші сільськогосподарські роботи: оренка ґрунту під озиму пшеницю, на заб. вивезення на поля органічних та мінеральних добрив. Значить, треба розподілити робочий час так, щоб устигнути всього. Розв'язали питання так: на автомобілях, тракторах працює по два чоловіки. Коли один із них за кермом, інший бере в руки косу. Скажі-

мо, шофер Віктор Науменко обслуговує складні силосозбиральні комбайни, а його колеги косять трави. Потім — косачки...

У тому, що колективи всіх виробничих підрозділів колгоспу справилися зі своїми завданнями по заготівлі кормів і продовжують їх заготовляти, — значна заслуга комітету комсомолу, який сумів добре організувати трудове суперництво між колективами, так і між окремими кормодобувниками. Великого значення тут надають гласності змагання. Важливо, вважає комітет, щоб молодь кожного дня знала результати своєї праці, знала, хто виїхав переможцем, хто відстав. Для цього в тракторній бригаді виділили людей, годинним чином обліковців, які щодня проставляють на дошках показників результати роботи. В господарстві стало традицією і підняття прапора трудової слави на честь переможця. Комітет комсомолу узяв за правило щодня випускати бюлетені «Блискавки». В них він розповідає про передові прийоми праці, про організацію трудового суперництва... Увесь до молодих кормодобувників створює у них добрий настрій, прагнення працювати ще краще.

...Запах різнотрав'я. П'яять вони всіх, хто виходить на косенцію трав у колгоспі імені Свердлова.

Е. ДІМІН.

Маловісиківський район.

Минулого року друзі епітали Катерину ГАЛАН, молодшу дівчину колгоспу імені Леніна Новоархангельського району, з трудовою перемогою: дівчина набила від кожної корси своєї групи чотири тисячі кілограмів м'яса. І цей рік щедріший для Катерини. Можна закріпити за нею корса дає щодня 10 і більше кілограмів продукції.

Оста
І. КОРЕЗНА.

14 серпня відбулися збори обласного активу працівників народної освіти, які розглянули питання удосконалення комуністичного виховання школярів у світлі вимог постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи». З доповіддю виступив завідувач обласним відділом народної освіти Д. Ю. СТЕЛМУХОВ.

В обговоренні доповіді взяли участь: І. Л. МУДРИЙ — завідувач Гайворонським районним відділом народної освіти, М. М. НІКОЛАЄНКО — завідувач Кіровоградським міським відділом народної освіти, Г. С. РОГОЗИНСЬКА — директор Світловодської середньої школи № 5, Г. Г. ПРИИМАКОВ — завідувач Знам'янським районним відділом народної освіти, З. Я. ЗВІЗДОВСЬКА — голова Долинського районного профспілки працівників освіти, вищої школи і наукових установ, Ф. В. ТОМАЗЕНКО — директор Новоградської середньої школи Олександрійського району, В. В. НЕРУШ — організатор позашкільної і позашкільної роботи Дніпровської середньої школи Онуфріївського району, В. В. МАЛЫЦЕВ — секретар обкому ЛКСМ України, В. В. ЖОРНОВА — завідувач Мазовицьким районним методкабінетом, В. М. ЗАВАЛ'ЮК — секретар партійної організації Гайворонської середньої школи № 5, В. М. КУШНІРЕНКО — завідувач Вільшанським районним методкабінетом, О. І. СТРИЛЕЦЬ — директор Кам'янецької середньої школи Новоархангельського району, П. Л. ЖАДАН — директор Олександрівської заочної школи.

В обговореному питанні збори прийняли резолюцію.

У роботі зборів узяв участь і виступив на них завідувач відділом науки та учбових закладів обкому Компартії України В. П. ХИЖНЯК.

ВИХОВУВАТИ БУДІВНИКІВ МАЙБУТНЬОГО

Як вирішальну умову успішного здійснення завдань комуністичного будівництва, говорилося в доповіді, Комуністична партія розглядає підвищення свідомості, трудової і політичної активності радянських людей. Новим вимогом турботи Центрального Комітету КПРС про підвищення ефективності комуністичного виховання стала постанова «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи». Серцевиною цієї роботи є формування у радянських людей наукового світогляду, беззавітної відданості справі партії, комуністичним ідеалам, любові до соціалістичної Вітчизни, пролетарського інтернаціоналізму. В розв'язанні цього завдання важливу роль належить загальноосвітній школі.

Цими днями у Всесоюзному піонерському таборі «Артек» відбулася зустріч товариша Л. І. Брежнєва з юніями лєнінцями України Рад і їхніми розесниками з багатьох країн світу. У своєму виступі Л. І. Брежнєв наголосив на тому, що значить стати справжньою людиною: «Це значить — вірно служити ідеалам свободи і справедливості. Любити свою Батьківщину, свій народ, поважати всіх, хто працює, і добре працює на благо суспільства... Це значить — бути активним у всіх проявах різноманітного і складного життя, творчо і з внутрішньою переконаністю підходити до справи, якомога більше давати користі людям».

Це завдання — формування світоглядної зрілості — вирішується в процесі вивчення основ наук, зокрема суспільних, на уроках, коли учні в певній системі пізнають закони розвитку природи і суспільства. «Кожному уроку — відмінну підготовку, сучасні методи, високу якість!» — під таким девізом працюють сьогодні чимало педагогічних колективів області — Гайворонської середньої школи № 5, середньої школи № 13 міста Олександрії, Мазовицької середньої школи № 3, Новомиргородської середньої школи № 2, кіровоградських

№№ 5 і 13. Для формування марксистсько-ленінського світогляду учнів тут ефективно використовують матеріали XXV з'їзду КПРС, Конституцію Союзу РСР, лєнінську теоретичну спадщину, твори Леоніда Ілліча Брежнєва «Мала земля», «Відродження», «Цілина». Ці документи стали тут надійним компасом в ідеологічному вихованні школярів, могутнім засобом становлення особистості.

Разом з тим, зазначає доповідач, частина вчителів ще не має повного уявлення про структуру і систему світоглядних понять шкільних курсів, не приділяє достатньої уваги їх глибокому розкриттю та висвітленню.

Часто вчителі задовольняються відповідями учнів, не встановлюючи, наскільки вони осмислені і чи є особистими переконаннями школярів, наскільки учні готові послідовно і свідомо відстоювати свої ідейні позиції. Тим-то ще нерідкі фанти, коли окремі старшокласники, які мають відмінні оцінки з багатьох предметів, стикаючись із негативними явищами, чужими нам поглядами, бувають не підготовленими до активної протидії, рішучої відсічі. Це — свідчення відриву навчально-виховної роботи від життя, від реальної дійсності.

Невичерпним резервом ідейно-політичного виховання учнівської молоді, підкреслює доповідач і промовець, є прилучення її до скарбниці безсмертних лєнінських ідей. В області нагромаджено цінний досвід виховання школярів на прикладах життя і діяльності В. І. Лєніна. Визначальна риса цього досвіду — прагнення вчителів, педагогістів до створення певної системи, яка дає можливість позбутися односторонності і поверховості знань учнів. Нині в школах області створено 415 лєнінських музеїв, залів і кімнат, 125 музеїв та кімнат бойової і трудової слави, 38 історико-краєзнавчих музеїв. Але, на жаль, далеко не всі вони стали центрами ідейно-

політичного виховання юнацтва, піонерів і комсомольців. Не раз уже критикували тозариші з Голованівського району за відсутність належної уваги до обладнання музеїв і кімнат В. І. Лєніна. Проте й сьогодні в багатьох школах району їх немає, а там, де обладнані, вони працюють малоефективно. З 36 шкіл Олександрійського району лише з 14 є такі кімнати. Не краща картина і в Устинівському, Петрівському та Бобринецькому районах.

На одне з перших місць у своїй ідеологічній роботі партія висуває завдання виховання комуністичного ставлення до праці. 82 проценти старшокласників області охоплено поглибленою трудовою підготовкою. Нинішнього літа з області діяло 257 трудових об'єднань школярів, 19 тисяч учнів працювали в 187 учнівських виробничих бригадах, 14 тисяч старшокласників оздоровлено у 244 таборах праці і відпочинку.

Однак іще надзвичайно слабо адекватно у нас робота по створенню системи профорієнтації, яка включала б комплекс ідеологічних, організаційних, матеріально-технічних і соціально-психологічних заходів. Тим-то з області погально зростає кількість випускників, які йдуть працювати в сільське господарство. Надзвичайно мало їх іде з будівельної організації, підприємства громадського харчування, побуту, в торгівлю. У Знам'янському, Олександрійському, Олександрівському, Петрівському, Бобринецькому, Новоградівському, Устинівському районах у цій сфері трудової діяльності не пішло протягом останніх років жоден з випускників. Сьогодні профорієнтація передбачає не тільки ачасний і правильний вибір професій, а й соціальну орієнтацію школярів на свідому творчу працю, насамперед у галузі матеріального виробництва. Необхідно ширше розгорнути серед випускників рух під девізом «Зі шкільного — в робітничий клас!».

У доповіді та у виступах під час її обговорення розглянуто також питання атеїстичного виховання і гартування підростаючого покоління з дусі воїнського атеїзму, морального виховання школярів, розвитку серед учнів загальноосвітніх шкіл фізичної культури і спорту.

Збори намітили конкретні заходи, які належить здійснити педагогічним колективам, партійним, комсомольським і профспілковим організаціям шкіл області для успішного втілення в життя постанови ЦК КПРС «Про подальше поліпшення ідеологічної, політико-виховної роботи».

ЗА РІШЕННЯМ ГОЛОВНИХ ЗБОРІВ

(Закінчення.

Поч. на 1-й стор.).

ють виконати ще безліч справ. А це означає, що буде допущено послаблення і поверховість у їх розв'язанні, що можуть повторитися недоліки торішньої кампанії. А уроки 1978 року свідчать про те, що в окремих комсомольських організаціях області готувалися до звітів і виборів формально, без вивчення запитів та інтересів різних категорій молоді. Деякі комітети обмежилися лише прийняттям і затвердженням графіків проведення зборів. При цьому зовсім не врахували виробничі специфіки, зайнятості комсомольців на сільськогосподарських роботах. А в результаті — випадки зриву і перенесення зборів, низький процент явки на них спілчан. У Лєнінському районі міста Кіровограда, наприклад, з цієї причини було порушено встановлені ЦК ВЛКСМ строки проведення звітів і виборів в організаціях з правами переважних.

Належну оцінку потрібно дати названому упущенню. Міськкоми, райкоми комсомолу мають організувати виступи членів виборних органів первинних організацій з інформацією про життя заходів по критичних зауваженнях і пропозиціях, висловлених на минулорічних звітно-виборчих зборах. Комсомольці повинні бути переконаними в тому, що їхній виступ приносить користь виробництву, сприятимуть поліпшенню внутрішньої роботи.

Відомо, що усіх виступівського життя значною мірою залежить від діяльності організації - політичної роботи колективів комсомолу. А рівень цієї діяльності передусім, якістю складу комітетів, особистими якостями самого ватажка, його готовністю взяти на себе відповідальність за справи товаришів, усього колективу. Можна назвати чимало прикладів того, як завдяки появі на чолі ко-

мітету вмілого, зацікавленого ватажка — підвищується авторитет комсомольської організації.

У первинній комсомольській організації колгоспу імені Суворова Бобринецького району це вийшло будь-яка справа, навіть членські внески тут збирали регулярно. Народившись із партійної організації колгоспу, райком комсомолу рекомендував для обрання комсомольським ватажком молодого спеціаліста, комуніста Миколу Недоступа. В тракторній бригаді, де він був помітником бригадира, Микола виявив себе хорошим організатором виробництва, колектив механізаторів постійно перевищував норми виробітку. Сумлінним ставленням до праці молодий комуніст завоював довіру й авторитет у товаришів — з травня минулого року він комсорг колгоспу. З його ініціативи на важливих ділянках виробництва створено три комсомольсько-молодіжних колективи. Це дало можливість зацікавити молоді господарства і отримати відчутні результати у виробничій сфері. Микола Недоступ — попередник в усіх починаннях комсомольської організації, його обрали членом райкому комсомолу. А організація, очолювана ним, — одна з кращих у районі.

Міськкоми і райкоми комсомолу зобов'язані постійно дбати про поліпшення складу комсомольських кадрів та активу, рекомендувати до виборних комсомольських органів ініціативних, авторитетних членів ВЛКСМ і комуністів, які мають високу політичну й моральну якість, організаторські здібності і яких уже перевірено на конкретних ділах.

Звіти і вибори — відповідальний період у житті комсомолу. Успішне їх проведення гарантує поліпшення виховання молоді в дусі вірності ідеям великого Лєніна, справі комуністичного будівництва в нашій країні.

«МК» НА НОВОБУДОВІ

Їхня специфіка — бездіяльність

Вони прокладають канал. Канал, що з'єднує Дніпро з Інгульцем, понесе животоносну вологу до робітничого Криворіжжя. Вони — це будівельники тресту «Кіровоградобуд». І в їхньому числі — робітники механізованої колони № 144.

Знаходиться вона у Знам'янці. Сюди приїждять, вивантажують і знову відправляють необхідні матеріали, щодня завіди транспорт доставляють на об'єкти і назад робітників. Тут, на базі, готують і проводять збори, підбивають підсумки соціалістичного змагання, організовують побут, відпочинок людей. Як саме? Про це й піде мова.

Комсомольська організація ПМК налічує 16 членів ВЛКСМ. Молоді — більшість. Та організаційну, виховну роботу серед цієї категорії будівельників фактично пустили на самопливу. Посилюють це специфікою будівництва: робота пов'язана з від'їздами, переселеннями. Мовляв, навіть секретар комсомольської організації пересуватися механізованою колоною, газоконцентрованим молодим комуністом Олександром Шестаковим працює на об'єкті в Новій Празі Олександрійського району. Йому нерушати не з руки, ніколи. То, мовляв, заступник секретаря Тетяна Саврадіна чонусь зарадить? Дівчина працює на базі, їй і справи легше

вести. Та хлопці, зайняті у Знам'янці, вже забули, коли й комсомольські збори проходили. Тут їм малоцікаво, обмежуються лише виконанням суто професійних обов'язків. Знайомлячись із базою, з хлопцями-будівельниками, я жартома сказав одному з них, що збираюся влаштуватися у ПМК і обов'язково потрапити на канал. Він, усміхнувшись, щиро відрікся:

— Навіщо? Я сам звідти пішов. І спеціальність непогану маю... Не я перший, не я останній.

Такі слова насторожили. Невже й там, на головному об'єкті ПМК-144, не все гаразд з організаційною, виховною роботою серед молодих будівельників? Вирішив побувати на спорудженні каналу.

Тут, на будівництві каналу, згадалися слова: «Я... звідси пішов». І я зрозумів їх причину. Адже для сотні будівельників каналу, що мешкають у вагончиках, у сусідньому селі Скельовому, як і на базі, не створено умов для нормальної роботи, відпочинку. У вагончиках мало затишку. Постільну білизну перемилюють рідко. Про організацію культурно-масової роботи на території місечка ніхто не знає з початку будівництва. І в першу чергу комітет комсомолу ПМК, керівництво колони, очолюване М. А. Матвійчуком. Система діяльності спілчан,

їхніх ватажків однакова і на базі, і на будівництві каналу. Чи можна знайти вихід із становища, що склалося? Звичайно, можна. Знам'янський міськомкомсомолу, наприклад, не раз уназував секретареві комітету комсомолу ПМК, його заступникові на недоліки в роботі з будівельниками молодіжного віку. Комсомольському ватажкові і його заступникові не надають можливості оптимізму виробничої діяльності займатися роботою з молоддю, бувають на об'єктах, обговорюють із спілчанами проблеми, запити. І не тільки обговорювати. Разом сприйняти усуненню недоліків, разом робити крок у повноцінне, цікаве життя. На перешкоді — керівництво, яке навіть не вважає за потрібне відвідати Олександра Шестакова в міськомкомсомолу на семінар чи нараду. Для них головне — план.

Така специфіка роботи будівельників, — снажить. — У нас, бачите, комсомол і молодіж очолюють по сумісництву. Хочеться заперечити. Бо і на місцевому меблевому комбінаті по сумісництву. І в колгоспі «Україна» — теж. А комсомольські організації тут працюють значно активніше, ефективніше, ніж у ПМК-144. Так що знам'янський мейнаторам є у кого почитися. У сусідів. А. ШИЛОШИЙ.

ВИСОКИЙ КЛАС МАЙСТЕРНОСТІ ПОКАЗАВ НА РЕСПУБЛІКАНСЬКОМУ КОНКУРСІ МОЛОДИХ ЕЛЕКТРОВЗАРНИКІВ РОБІТНИК ЗАВОДУ «ЧЕРВОНА ЗІРКА» ВОЛОДИМИР ПЕТРУНІН: ВІН ВИБОРОВ ДРУГЕ МІСЦЕ. НИНІ КОМСОМОЛЦЬ ЩОДНЯ ВИКОНУЄ ПІВТОРИ ЗМІННІ НОРМИ, ЯКІСТЬ ЙОГО РОБОТИ ВІДМІННА.

Фото В. ГРИБА.

ЩОБ ЗРОСТАЛИ НА РАДІСТЬ

ВЧОРА В БОЛГАРІЇ
ВІДКРИЛАСЯ
МІЖНАРОДНА
АСАМБЛЕЯ ДІТЕЙ

Планета «МК»

За повідомленнями кореспондентів
ТАРС і АПН.

Виступаючи в перший день нового року по Всесоюзному телебаченню, Леонід Ілліч Брежнєв сказав, що проголошення року 1979-го роком дитини — «це дуже хороше, правильне рішення. Адже діти — це наше майбутнє, їм доведеться продовжувати справу своїх батьків і матерів... вони зроблять життя на землі кращим і щасливішим. А наш обов'язок постаратися, щоб діти всіх народів не знали війни, щоб у них було спокійне радісне дитинство».

Міжнародний рік дитини радянські люди розцінюють як рік огляду всього, що зроблено для забезпечення здорового й щасливого дитинства наших хлопчиків і дівчаток.

Виступаючи в перший день нового року по Всесоюзному телебаченню, Леонід Ілліч Брежнєв сказав, що проголошення року 1979-го роком дитини — «це дуже хороше, правильне рішення. Адже діти — це наше майбутнє, їм доведеться продовжувати справу своїх батьків і матерів... вони зроблять життя на землі кращим і щасливішим. А наш обов'язок постаратися, щоб діти всіх народів не знали війни, щоб у них було спокійне радісне дитинство».

Міжнародний рік дитини радянські люди розцінюють як рік огляду всього, що зроблено для забезпечення здорового й щасливого дитинства наших хлопчиків і дівчаток.

ноту рівні проведено фізично-підготовку дітей за місцем проживання. Слід відзначити, що цього року стали активніше працювати клуби вихідного дня, тож матері та батьки можуть бути спокійніми: їхні діти мають заняття, вони не лишаються без нагляду. При всіх жеках району сьогодні є дитячі майданчики, куточки відпочинку, ми впорядковуємо місця масового відпочинку трудящих.

Літо — це, безперечно, турбота про відпочинок. Уже можна сказати, що наші плани на час літнього оздоровлення навчальних закладів району виконали — в червні на пришкольніх піонерських майданчиках відпочило 1890

ноту рівні проведено фізично-підготовку дітей за місцем проживання. Слід відзначити, що цього року стали активніше працювати клуби вихідного дня, тож матері та батьки можуть бути спокійніми: їхні діти мають заняття, вони не лишаються без нагляду. При всіх жеках району сьогодні є дитячі майданчики, куточки відпочинку, ми впорядковуємо місця масового відпочинку трудящих.

У новому навчальному році, буде відкрито підготовчий клас при десятиріччій № 34, клас вирівнювання при восьмиріччій № 8, збільшено кількість груп подовженого дня.

Значну увагу ми приділяємо дітям-сиротам, багатодітним сім'ям і сім'ям матеріально-одиначків. Перевірили матеріальне забезпечення таких дітей, відкрили їм нові можливості.

Значну увагу ми приділяємо дітям-сиротам, багатодітним сім'ям і сім'ям матеріально-одиначків. Перевірили матеріальне забезпечення таких дітей, відкрили їм нові можливості.

Значну увагу ми приділяємо дітям-сиротам, багатодітним сім'ям і сім'ям матеріально-одиначків. Перевірили матеріальне забезпечення таких дітей, відкрили їм нові можливості.

Значну увагу ми приділяємо дітям-сиротам, багатодітним сім'ям і сім'ям матеріально-одиначків. Перевірили матеріальне забезпечення таких дітей, відкрили їм нові можливості.

Значну увагу ми приділяємо дітям-сиротам, багатодітним сім'ям і сім'ям матеріально-одиначків. Перевірили матеріальне забезпечення таких дітей, відкрили їм нові можливості.

Значну увагу ми приділяємо дітям-сиротам, багатодітним сім'ям і сім'ям матеріально-одиначків. Перевірили матеріальне забезпечення таких дітей, відкрили їм нові можливості.

Значну увагу ми приділяємо дітям-сиротам, багатодітним сім'ям і сім'ям матеріально-одиначків. Перевірили матеріальне забезпечення таких дітей, відкрили їм нові можливості.

Значну увагу ми приділяємо дітям-сиротам, багатодітним сім'ям і сім'ям матеріально-одиначків. Перевірили матеріальне забезпечення таких дітей, відкрили їм нові можливості.

Значну увагу ми приділяємо дітям-сиротам, багатодітним сім'ям і сім'ям матеріально-одиначків. Перевірили матеріальне забезпечення таких дітей, відкрили їм нові можливості.

ДИТЯЧІ ЗАКЛАДИ ЧИ КОНЦТАБОРИ?

Дитячі заклади чи концентраційні табори? Таке запитання мимоволі пролунало під час ознайомлення з офіційними даними про становище в американських закладах для розумово відсталих і душевнохворих дітей.

Державна лікарня Пеннхерст у місті Спрінг-сіті (штат Пенсільванія) — типовий у цьому відношенні заклад. Як показали результати федерального розслідування, в цьому закладі, де налічується понад 1000 учнів, панує атмосфера жорстокості і свавілля.

Одна з випускниць Пеннхерста розповіла на судовому процесі, що за 11 років перебування там їй, внаслідок побиттів, 40 разів подавали медичну допомогу. Як свідчать записи лікаря, протягом цього часу у дівчинки було вибито кілька зубів, були переломи пальців рук, зламана шелепа, не раз було зафіксовано поріз, сильно забиті місця та інші травми. Батьки іншого вихованця цього закладу заявили на процесі, що протягом усіх 7 років вони відвідували свого сина регулярно, раз на тиждень, і лише в чотирьох випадках не бачили на його тілі слідів від побиттів.

Таке ж становище існувало і в державній школі для розумово відсталих дітей у Вілоубрукку (штат Нью-Йорк). І тут допущалися жорстокі побитті, результатом яких були синці та вибиті зуби, а одного разу школяреві вибили око. Розслідування встановило також, що після перебування у Вілоубрукку багато хто з дітей значною мірою де-

радував. У них було зафіксовано погіршення розумових і фізичних здібностей, втрату навичок, які вони мали.

Фонди, що виділяються місцевою владою та благодійними організаціями на фінансування цієї школи, безсоромно привласнювала адміністрація, котра поводилася з дітьми гірше, ніж із тваринами. Діти хронічно недоїдали і змушені були жити в антисанітарних умовах, які нерідко призводили до інфекційних захворювань. Як показало обстеження, вага дітей у цій школі була майже вдвоє меншою, ніж середній показник по країні для їхніх ровесників.

Не менш зловісна картина постала перед слідчим у державній школі для хлопчиків Маунтін-В'ю і в приватному Центрі по догляду за дітьми, що розташований в місті Х'юстоні (штат Техас). У матеріалах суду відзначається, що там панувала атмосфера жорстокості, приниження і страху. За найменшої провини «вихователі» жорстоко карали дітей, по-звірячому били їх, використовували навіть палички і ланцюги, камери одиночного ув'язнення й слезоточивий газ.

Масштаби звірств і зловживань у цих «центрах виховання та навчання» такі, що примусили міністра юстиції США Д. Дейза відзначити: варварське ставлення до дітей «є поширеним явищем і являє собою серйозну проблему».

Л. БУЗ,
кор. ТАРС.

Вашингтон.

ЖИТТЯ ЮНИХ ЗА РУБЕЖЕМ

Варшава

Три тисячі юних артистів з Польщі, Угорщини, НДР, Румунії, Радянського Союзу і Чехословаччини взяли участь у піонерському фестивалі культури, який відбувся в місті Кельці. В палацах, будинках культури, на імпрізованих сценах і парках, на площах і вулицях міста з ранку до вечора проходили несклади, веселі вистави.

Учасники фестивалю познайомилися також з життям цього куточка Польщі. Вони відвідували промислові підприємства, разом відпочивали, набували сил до нового навчального року.

Рим

Масова експлуатація дитячої праці залишається в Італії серйозною соціальною проблемою. Незважаючи на існуюче законодавство, за яким заборонено працю дітей віком до 14 років, сотні тисяч італійських дітей працюють на дрібних фабриках і в ремісничих майстернях, на бензозаправках і сільськогосподарських фермах.

Як зазначає демократична преса, насамперед змушені посилати своїх дітей на заробітки малозабезпечені сім'ї. Частіше за все, зазначає газета «Станца», за мізерну плату їм доводиться працювати по 12—14 годин на добу.

Кабул

«Щасливе дитинство в країнах соціалізму» — під таким девізом в афганській столиці відкрилася фотовиставка, організована в зв'язку з Міжнародним роком дитини. На 300 фотознімках, надісланих з Болгарії, Польщі, СРСР, Куби, Монголії, НДР, Чехословаччини, В'єтнаму та Угорщини, зображено сцени з життя маленьких жителів країн соціалістичної співдружності. Вони розповідають про піклування в соціалістичних країнах про матерів і дитину, медичне обслуговування дітей, їх виховання, про дитячі оздоровлення.

Рангун

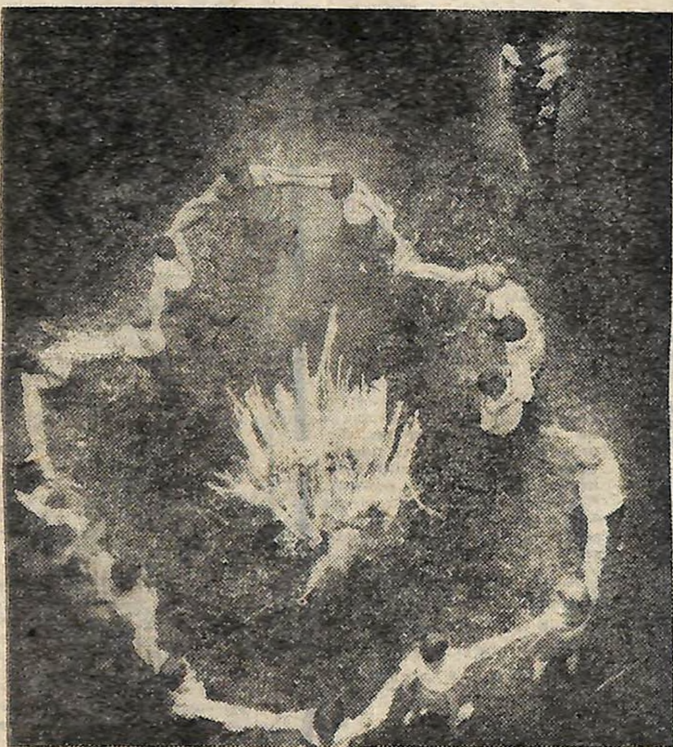
У рамках Міжнародного року дитини в Бирмі успішно здійснюються заходи по фізичному, культурному розвитку дітей. За перше півріччя поточного року в різних містах республіки відкритися 57 початкових і середніх шкіл, сотні дитячих садків.

Велика увага приділяється охороні здоров'я дітей. В округах і національних областях регулярно проводяться медичні огляди і профілактичні вакцинації дітей, збільшилась кількість дитячих поліклінік.

Манугу

У республіці ПАР з кожної тисячі новонароджених вмирає до 300 африканських дітей, повідомляє мозамбіцька газета «Noticias da Beira». Кожна друга дитина в резерваціях і бантустанах не доживає до 10 років. Африканські підлітки не мають можливості відвідувати школу. Як зазначає мозамбіцька газета, в тюремних катівнях тримають як політичних в'язнів понад 300 неповнолітніх.

(ТАРС).

ДІТІ БІЛЯ ПІОНЕРСЬКОГО ВОГНИЩА. Фото І. КОРЗУНА.

Це й погляд у майбутнє, адже наша партія та уряд усе найкраще віддають підростаючому поколінню, створюють усі умови для його навчання і відпочинку. Діти оточені повсякденним піклуванням та увагою.

Як же у нас, у Ленінському районі обласного центру, відзначається Міжнародний рік дитини? Своєю роботу ми спрямували в русло активізації діяльності всіх організацій, закладів, зв'язаних з вихованням підростаючого покоління. Виявляти максимум турботи про дітей — це значить створити всі необхідні умови для того, щоб малюки відвідували добре обладнані дитячі ясла і садки, щоб хлопчики і дівчатка були забезпечені всім необхідним для навчання, щоб у палацах піонерів, на станціях юних техніків вони знаходили собі захоплення до вчоводу.

Ми, дорослі, завжди по-чуваємо свій обов'язок перед юними і стараємось використувати різноманітні форми і методи роботи, щоб якомога ефективніше впливати на формування у дітей кращих якостей радянської людини. Нині в районі проводиться операція «Турбота-79». Її мета — поліп-

дитей, у липні — 350. 1130 юнаків і дівчат побували в таборах праці й відпочинку. Наші діти нинішнього року багато подорожували. 25 тисяч карбованців витрачено на організацію екскурсій для школярів. Мабуть, подорожі в міста області, республіки, до Москви, Ленінграда запам'ятаються їм надовго.

Цікаво проходять літні канікули у дітей району. Ми прагнемо якомога більше хлопчиків і дівчаток залучити до участі в гуртках художньої самодіяльності, технічної творчості, спортивних. У будинках культури і клубах, у дитячих садках, школах було влаштовано творчі звіти дитячих колективів художньої самодіяльності, виставки технічної творчості, малюнків, у бібліотеках — виставки книг для дітей, проведено районний огляд художньої самодіяльності. В багатьох колективах відбулися зустрічі юних з письменниками і художниками, артистами, композиторами і музикантами.

Із спортивних змагань запам'яталися «Старти надій» і «Веселі старти», перший етап змагань на приз клубів «Золота шайба» і «Шкіряний м'яч». На високому організацій-

ли заходів з метою допомоги їм. Перевірили також стан виховної роботи, матеріально-технічного забезпечення, медичного обслуговування і шефської допомоги дитячому будинку, результати перевірки розглянули на засіданні райвиконкому.

Та, на жаль, не все нас влаштовує, коли йдеться про капітальний ремонт і капітальне будівництво в школах району. Підводять нас будівельники. Складне становище і з закладами для дошкільнят. Хоча дуже багато робиться по ремонту, обладнанню, будівництву дитячих садків, але черга в такі заклади ще велика.

Міжнародний рік дитини — це огляд зробленого. Це етап у нашій постійній турботі про підростаюче покоління. Для нас це не кампанія, не тимчасовий захід. Усе найкраще — дітям. Такий принцип життя радянського суспільства. Ми все робимо, щоб росли наші діти розумними, здоровими, щасливими. Щоб продовжували вони велику справу батьків — творили комуністичне майбутнє.

Л. ФЕНЬКО,
голова Ленінського райвиконкому.
м. Кіровоград.

На знімку: В'ЄТНАМ. ЩАСЛИВЕ МАТЕРИНСТВО.

Фото В. СОБОЛЕВА.
(Фотохроніка ТАРС).

НЕЗВАЖАЮЧИ на до-
мовленість, ніхто в Но-
вокиївці не чекав їх-
нього приїзду. Сільський
клуб зустріч їх пусткою.
Незадоволений чимось
завідуючий, що обіймає
ще кілька культурницьких
посад, мовчки провів ган-
нотребинців у несприят-
не приміщення.

— Сцена малювата, —
сказав Вадим Шаповалов.
— Танцювати ніде буде,
коли розставимо інстру-
менти й апаратуру.

В. О. Федунець, дирек-
тор Ганно-Требинського
сільського Будинку куль-
тури, усмінулася: «Яка
там апаратура!..» Підси-
лювач і дві звукові ко-
лонки від кіноустановки,
пристосовані до нього.

Окрім електрогітар, по-
ки що не вдалося дістати
ніяких інших інструментів.
Ударні — саморобні, з
підперських барабанів.
Хлопці зробили для них
підставки, розмалювали
їх. Здалеку як дивитись,
то наче й нічого. Та всі в
ансамблі розуміють: це не
те, що треба. Баян Ва-
лентині Олександрівні до-
водиться брати свій, з до-
му, бо клубний давно вже
нікуди не годиться. Ком-
плект сучасних музичних
інструментів — то блакит-
на мрія самодіяльних ар-
тистів з Ганно-Требиньки.
Пригадується, голова кол-
госпу кілька раз давав на-
віть дозвіл, аби перераху-
вали гроші на придбання
інструментів. Та гроші за-
жди були потрібніші на
щось інше.

І все ж електрогітари і
підсилювач колгосп допо-
міг купити. Було це взим-
ку минулого року. Маши-
ну з Олександрії, куди по-
їхали по гітари, чекали ро-
зпачі. А коли дочекалися,
до того ж в Будинку культури
досягло, що не розділялась
жодна. Сашко Никитин,
Юрко Федунець, Віктор Ли-
ман не могли втриматися,
щоб не випробувати інст-
рументів.

Відтоді у ансамблю
«Юність» почалося нове
життя. З придбанням
електрогітар з'явилася
надія й на те, що кол-
госп допоможе придбати
й інші інструменти. Тим
паче, що в День молоді,
коли численна делегація
юнаків і дівчат «атакува-
ла» голову колгоспу В. К.
Уманського саме з цього
питання, він твердо по-
обіцяв комсомольцям: «Бу-
дуть у вас сучасні інст-
рументи». А раз пообіцяв —
слова свого дотримує. А
поки що доводиться об-
ходитись тим, що є.

...Валентина Олександрівна по-хазяйському оглянула сцену, зал і сказа-
ла:

— А ми будемо танцюва-
ти вниз, прямо перед
глядачами. Місяця виста-
чить. На сцені ансамбль
розмістимо. Отак і вийде-
мо із стайовища. І до лю-
дей ближче...

— Одна затримка — гля-
дачі немає, — не без іро-
нії сказав хтось із гурту.
Валентина Олександрівна
впізнала по голосу Сергія
Малиновського, музичного
керівника ансамблю.

— От ви запіз і займа-
тесь організацією гляда-
ча. Люди, певно, вилізли
вже від того, що в їхньому
клубі хтось виступав. Да-
вайте апаратуру на вули-
ці!

На перші ж звуки музи-
ки до клубу прийшли діти.

— Розвіда, — засміяв-
ся Малиновський. Він не
помігав. Малоки покру-
тили біля оркестрантів
і розбіглися по селу. За
годину жодного вільного
місця в залі вже не було.
Сиділи навіть на проходах,
перед сценою. Лежало
вільніти місце для
танцюристів.

Найбільший успіх випав
на долю Сашки Уманського.
Його бунівально закидали
квітами. Валентина Олек-
сандрівна добре пам'ятає,
як Сашко вперше прийшов
на репетицію і спитав:
— Можна, я теж співати-
му?

— А зумієш?

— Зумію. Коли тато на
гітарі грає, я ж співаю...
Хлопці з ансамблем за-
грали пісню Чебурашки.
Сашко заспівав. Голос його
всім сподобався. Відтоді
став членом самодіяльного
колективу. Тепер разом зі
старшою сестрою Тетяною
(вона — ведуча програми
молодіжного ансамблю)
приходить на репетиції...

При згадці про репети-
ції на уста Валентини
Олександрівни мимоволи
набігла усмішка. Є що
згадати за вісімнадцять
років. Це стільки вже літ
вона активна учасниця ху-
дожньої самодіяльності.

лярке тріо. Але при всьому
цюому кожну пісню
прочитують по-своєму —
оригінально, свіжо.

Взагалі, в Ганно-Требин-
ніці добирати репертуар
уміють. Сергій і Наталя
Малиновські. Людмила
Шевченко, Валентина Фе-
дунець, Вадим Шаповалов
разом працюють над сце-
наріями, програмами кон-
цертів, виступів художньої
агітбригади. Є в селі свої
композитори і поети. А
пісні В. Шевченка на сло-
ва М. Золотаренка знають
і за межами області.

Тісний взаємонепокір
між художніми керівника-
ми, активістами сцени і
комітетом комсомолу кол-
госпу імені Дзержинсько-
го, що його очолює Вадим
Шаповалов, зумовив умілу,
добре продуману організа-
цію повноцінного, цікаво-
го дозвілля молоді.

Не тільки юнаки і дів-
чата села поспішають уве-
чорі на вогник сільського

пленти інструментів, ве-
чорами з'являючись мало
буває. Окрім танців, що
влаштуються ввечері-го-
ди, тут нічого більше не
побачиш.

Причини цього в пасив-
ності самих юнаків і дів-
чат, у їхньому небажан-
ні взятися за організацію
власного дозвілля, невмін-
ні повноцінно користуват-
ися правом на відпочи-
нок, гарантованим Кон-
ституцією СРСР. Ясно, ні-
хто не знімає вини з тих,
чий обов'язок — дбати
про культурний і духов-
ний розвиток молоді, тоб-
то клубних працівників.
Ганнотребинців у цьо-
му поталанило. І дирек-
тор Будинку культури В. О.
Федунець, і художній ке-
рівник Наталя Малинов-
ська, і музичний керівник

хереші футбольної ко-
манди.

Часто можна спостері-
гати, скажімо, як учасни-
ки художньої самодіяль-
ності виїждять на кон-
церт у сусіднє село. Наби-
вається повен автобус, і
більше половини пасажирів — уболівальники. Ар-
тистам доводиться потіс-
нитися. Забирають усіх
бажаючих. Це своєрідний
педагогічний прийом В. О.
Федунець. «Поїздять із
нами, надивляться, послу-
хають. Наступного разу
хтось, гляди, й прийде на
репетицію, скаже: «Запи-
шіть і мене». Отак і при-
лучається молодь до са-
модіяльної творчості.

МИ ЗУМИСНЕ вибрали
сільський Будинок
культури у звичайному,
невеликому селі одного з
найменших районів обла-
сті і докладно спиталися
на його діяльність, щоб
іще раз нагадати, що вся
культурницька робота за-
лежить передусім від ак-
тивності культурцівників
і самі молоді.

На Кіровоградщині по-
дібних вогнищ культури,
де юнаки і дівчата зміс-
тено й цікаво проводять
своє дозвілля, чимало.
Можна назвати Кетриса-
нівський СБК в Бобринець-
кому районі, Хмельський,
Монувський у Мало-
виськівському, Тишківсь-
кий у Добровеличківському
та багато інших.

Про їхню хорошу робо-
ту свідчать листи наших
читачів. Анатолій Погріб-
ний із села Зеленого Пет-
рівського району, сказав,
через нашу газету хоче
висловити подяку культ-
армії, клубним праців-
никам села за вілну й
цікаву організацію відпо-
чинку молоді. Йдеться в
листі про різножанрові
гуртки при Будинку куль-
тури, гарний спортивний
зал, добре налагоджену
роботу бібліотеки. Такі листи
не поодинокі. Але трапля-
ються й інші. Як, примі-
ром, із села Веснянки До-
бровеличківського району.
Про яке дозвілля тут може
йти мова, коли в СБК пі-
року тому навіть стеля
зпала?

Такі й подібні листи нас
хвилюють. Вони свідчать,
що не всюди ще комсо-
мольські організації три-
мають руку на пульсі по-
заробочого життя молоді,
не всюди вивчають її інте-
реси, запити, незадовільно
ще організовують дозвіл-
ля юнаків і дівчат, нере-
телно добирають кадри
для клубної роботи. А
приклад є з кого брати.
Це підтверджує робота
сільського Будинку куль-
тури в Ганно-Требиньці
Устинівського району.

Ю. ДМИТРЕНКО,
спецкор «Молодого
комунара».

Устинівський район.

* * *

ВІД РЕДАКЦІЇ: Ми спо-
діваємося з вашою допо-
могою, шановні читачі,
продовжити почату цьо-
го року розмову. І для цьо-
го пропонуємо відповісти
на такі запитання:

1. Що ви вважаєте в
поняття «ідеально органі-
зоване дозвілля молоді»?

2. Як оцінюєте роботу
Будинку культури у ва-
шому місті, селі?

3. Яким повинен бути
директор сільського Бу-
динку культури?

4. Хто винен у тому,
що дозвілля у вашому се-
лі, місті організовано по-
гано?

ЖИВУТЬ У СЕЛІ АРТИСТИ...

А ЯК ВІДПОЧИВАЄТЕ ВИ?

Але не вважає себе вете-
раном. Бо ж В. П. Пань-
ков, скажімо, незважаючи
на свої сімдесят два роки,
не полишає аматорської
сцени.

Не так давно стався те-
мкий випадок: мали показу-
вати виставу «Фарбований
наречений», а виконавець
головної ролі в цей час
був відсутній. В. О. Фе-
дунець звернулася до Воло-
димира Павловича. І хо-
ча почував В. П. Паньков
себе погано, однак, виру-
чив аматорів, вийшов-та-
ки на сцену і блискуче зі-
грав головну роль.

Художня самодіяльність
у Ганно-Требиньці в по-
шані. Сільський Будинок
культури тут давно пере-
творився в центр вихов-
ної і культурно-масової
роботи. Естрадний, духо-
вий оркестри, драматич-
ний, танцювальний, худож-
нього читання, хорівий
гуртки, художня агітбри-
гада, вокальна група «Чай-
ка»... Не так просто знай-
ти в селі сім'ї, де б не
було учасника художньої
самодіяльності. Куди лег-
ше назвати сім'ї, де всі
— самодіяльні артисти.

Взяти, наприклад, Шевче-
нків. Коли був живий В. В.
Шевченко — самодіяль-
ний композитор, людина
музично обдарована, та-
лановита, він зумів при-
щепити любов до музики,
пісні всій сім'ї. Тривалий
час працювала в Будинку
культури його дружина
Марія Михайлівна. Нині
вона — диспетчер кол-
госпу, але зв'язків з культ-
армією не пориває. І
коли вона разом із сином
та невісткою виконув-
ся сцени популярну україн-
ську пісню «Тиша надкру-
ти», зал завмирає. Шев-
ченків у селі так і назива-
ють — «наші Марени-
чі». Вони й репертуар до-
бирають подібний до то-
го, з яким виступав попу-

Будинку культури. Серед
учасників художньої са-
модіяльності — і голова
та секретар виконкому
Ради народних депутатів
В. Л. Водоп'янова та Л. М.
Шевченко, диспетчер
М. М. Шевченко, діловод
Г. І. Панькова. Словом,
майже третина працюю-
чого населення села.

ЧИМ ЖЕ пояснити таку
масовість і активність
ганнотребинців? Адже
якщо добре розібратися,
то навіть умов, потрібних
для нормального розви-
тку художньої самодіяль-
ності, в селі немає. І удв-
ні інструменти доводиться
самим робити, і баян
з дому приносити, і ко-
стюми Будинку культури
не придбав. Поки що ко-
жен шие собі сам. Пра-
вда, видам одну таємницю:
Валентина Олександрівна
пригледіла в магазині
підходящий шовк на со-
рочки учасникам ансам-
блю і збирається пошурбу-
вати голову колгоспу
В. К. Уманського з цього
приводу.

Справді, це приємно ди-
вус, адже далеко не пооди-
нокі випадки бездіяль-
ної організації дозвілля
молоді. Скажімо, в Списа-
ветравці Олександрівсько-
го району, як пише житель
села т. Юлія: «Будинку
культури великий і краси-
вий. Та коли йдеш туди
ввечері, то бери сум. Бо
піднятися там можна
тільки кіно. Коли ж і у нас
щосьоботи були танці, час-
то давали концерти, чита-
ли лекції, до нас приїзди-
ли актори. Тепер цього не-
має. Завідуючий клубом
В. Попова байдужий до
всього. В колгоспі «Друж-
ба» велика комсомольська
організація. Хіба не мож-
на як слід організувати
дозвілля молоді?»

Є в листі й такі слова:
«Читав вашу газету про
те, як десь відпочиває мо-
лодь, і думаю, чи правда
це».

Правда. Як правда й те,
що в деяких пенітральних
будинках культури Усти-
нівського, Головатинського,
Добровеличківського, До-
линінського, Знам'янського
та інших районів, де є на-
віть найновіші сучасні ком-

Сергій Малиновський, і ке-
рівник вокальної групи
«Чайка» Людмила Шев-
ченко — люди неспокої-
ної вдачі, залюблені в
мистецтво. Тим-то працю-
ють вони з молоддю охо-
че, самовіддано.

Як часто доводиться нам
чути таке: була дівчина ак-
тивною учасницею худож-
ньої самодіяльності. Ви-
йшла замін — немов од-
різало. Як там репетиції
Сім'ї, діти... Знаєте, чи
не так?

У Ганно-Требиньці про
таке мені не доводилось
чути. Навпаки. Скажімо,
ті ж Малиновські беруть
на репетицію і свою дити-
ну. Так і стоїть коляска
із Сергієм на краю сце-
ни, коли батьки репетиру-
ють.

У селі, особливо в гаря-
чу пору, не так просто
вирішити час для репети-
цій.

— Успіх бувало, — згадує
Валентина Олександрівна
Федунець. — Марія Михай-
лівна Шевченко, напри-
клад, часом допомагала по-
люкам Галині Козак. Вірі
Глижун навіть корів доїти,
аби тільки дівчата не спі-
новалися на репетицію.
Про дітей я вже не кажу:
більшість із них приходять
до клубу разом з батька-
ми. Цілий вечірній диспе-
док іноді набирається... Та
причиною неяви на ре-
петицію діти не були ніко-
ли...

Специфіка сільського
подарських робіт, без-
умовно, накладає свій від-
биток і на організацію ху-
дожньої самодіяльності.
Доводиться й ганнотребин-
цям пристосовуватись.
Так, репетиції в культур-
ному закладі іноді почи-
наються пізно і закінчу-
ються далеко за північ.
Ніхто нікого, звичайно,
не може змусити прихо-
дити в таку пору. Після
роботи це не так і легко.
Однак любов до пісні,
красного слова, іскромет-
ного танцю виявляється
набагато сильнішою за
втому.

Є в селі й просто уболівальники самодіяльних
артистів. Іх багато, як у

МОЗАІКА

Винаходити велосипед,
як відомо, вже неможливо
перетри. Мотоцикл — теж.
Але можна винайти міні-
мотоцикл, як це зробив
житель японського міста
Накагава. Поліція префен-
тури, однак, знайшла цей
«мисливський транспорт-
ний засіб» не досить безпеч-
ним і заборонила його
створювати виїздити на дорозі,
лиши їздити «справж-
ні» мотоцикли.

Фото АП—ТАСС.

ЖИЛЕТ НА ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ

Куленепробивний жилет
стає все популярнішим пе-
дарунок у Нью-Йорку.
Розгук значущості, що
не припиняється, погра-
бування банків, сектор
і квартири робить ці жилети
— продукцію компанії
«Нью-Йорк» контроль
систем» (НКС) — калю не
предметом ширинити.
особливо для таємносуд-
ств і їхніх охоронців. У всьому
випадку, «Нью-Йорк»
пост — настійно рекоменда-
дує придбати такий жилет
«кожному торговцю, біз-
несмену, голові парламенту
банку...» Подейчуні, і про-
те, щоб жилети НКС були
прийнятні на озброєння і
всю нью-йоркську по-
ліцію. Що ж з одного бо-
ку, це цілком зрозуміло:
тільки в Нью-Йорку мину-
лого року було здійснено
570 355 сейфових злочи-
нів — убивств, пограбу-
вання і напади. Але з ін-
шого боку, не одгнеш же
кожного нью-йоркця в іспі-
чугу. Тим більше, що вартість
жилета (в залежності
станомить від 150 до 575
доларів).

Е. БАСКАКОВ,
власкор АПН.

Нью-Йорк.

Автомат, що вимірює
тиск крові, сконструйова-
но в Англії. Досить опу-
стити монету, і через 50—
70 секунд на табло пселя-
ться цифри.

Фото Кейстон—ТАСС.

В. С. редактора
В. СТУПАК.

«Молодой коммунары» —
орган Кировоградского
областного комитета
ЛКСМ Украины.

На українському мові.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

31650, МСП.

м. Кіровоград,

вул. Луначарського, 36.

відділ листів і масової роботи, відділ
пропаганди — 2-45-36; відповідальний
секретар, відділ учнівської молоді —
2-46-87; відділ комсомольського життя,
відділ військово-патріотичного вихо-
вання та спорту — 2-45-35; фотолабо-
раторія — 2-56-65; нічна редакція —
3-63-53.

Друкарня імені Г. М. Дмитрова
видавництва

«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України.
м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.